

Geta sykehuset er 25 år. Albert Kolstad foran de første husene.

INNHold

Medlemsmøtet om Bhutan	3
Medlemsmøte om Mustang og årsmøte	4
Øyesykehuset i Geta i Nepal fyller 25 år	5
Albert Kolstad forteller om Geta	8
Gave med gamle bilder fra Nepal	10
Nepal Participatory Action Network (NEPAN)	11
Sosial ekskludering og inkludering i Nepal	12
Faglig samarbeide mellom Norge og Nepal	15
Mangfoldig undervisningstilbud	15
Nye boligområder i Kathmandu	16

Hamro Patrika legges ut som en pdf fil på Norge-Nepal foreningens hjemmeside:
www.norge-nepal.no. Pdf filen sendes direkte til medlemmer som har e-post.
De som ikke har internett får sendt en printet papirversjon i posten.

Redaksjon: Marit Bakke

Norge-Nepal Foreningens logo: Stein Fossum

Layout: Manohar Pradhan

Forsidetegningen: Sigmund Setreng

Medlemsmøte om Bhutan

Torsdag 5. februar 2009 holdt Norge-Nepal foreningen åpent medlemsmøte om Bhutan. Det var planlagt at David Wright skulle fortelle om prosjekter som Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) har hatt i Bhutan. Dessverre forhindret influensa han fra å komme. Hele møtet ble derfor viet til Marit Kleppa og Marit Bakke som viste bilder fra en tur til Bhutan sommeren 2008.

Turen omfattet Paro, Taktshang (klosteret som ligger høyt oppe i fjellsiden), hovedstaden Thimphu, den tidligere sommerhovedstaden Punacha og Wangdue. Med kommentarene fra de to Marit'ene og fra møtedeltakere ga bildene innblikk i dagligliv, risplanting, tradisjoner innenfor byggeskikk og håndverk, bueskyting, papirproduksjon og de historisk viktige *Dzongene*.

Bakgrunnen for den nepalske-bhutanske folkegruppen Lhotshampanes flukt fra Bhutan og situasjonen i flyktningeleirene i Nepal ble også berørt. Dette er en tragisk og trist historie som FN og en rekke land grep tak i på 1990-tallet. Norge har tatt imot noen av disse flyktningene og flere skal komme.

[Lesestoff om Bhutan:](#)

Michael Aris (1998) *The Raven Crown. The Origins of Buddhist Monarchy in Bhutan*. Chicago: Serindia Publications.

Ingun Bruskeland Amundsen (2003) *On Sacred Architecture and the Dzongs of Bhutan. Tradition and Transition in the Architectural History of the Himalayas*. Oslo: Arkitektshøgskolen i Oslo.

Flyktningehjelpen. *Bhutan: Land of Happiness for the Selected*. A thematic report from the Norwegian Refugee Council, Issue 1/2008.

Michael Hutt (2006) *Unbecoming Citizens. Culture, Nationhood, and the flight of Refugees from Bhutan*. Oxford: Oxford University Press.

Francoise Pommaret (2007) *Bhutan. Himalayan Mountain Kingdom*. Odyssey Books & Guides.

Ashi Dorji Wangmo Wangchuk. Queen of Bhutan (2006) *Treasures of the thunder Dragon. A Portrait of Bhutan*. New Dehli: Viking, Penguin Books.

[Marit Bakke](#)

Medlemsmøte om Mustang og Årsmøte

Torsdag 23. april 2009 kl. 18.30 er det åpent **medlemsmøte** i Norge-Nepal foreningen. Dag Norling vil dele noen av sine inntrykk fra en 15 dagers vandring sist høst mellom Jomosom i sør og øvre Mustang. Etter en pause avholdes det **årsmøte** i Norge-Nepal foreningen. Innkalling med saksliste blir sendt til medlemmene på e-post og med vanlig post senest 23. mars.

Sted for medlemsmøtet og årsmøtet: Batteriet, Storgt. 36, Oslo.

Mustang (som verken må forveksles med en amerikansk villhest eller bilmodell) er et distrikt i Midt-Nepal og ligger som en tommel nordover på kartet, gjennom Himalaya-kjeden og inn på den tibetanske høysletta. Klimaet er tørt, ørkenaktig, og vinteren er iskald. Folk bor i små tettbygde landsbyer, det dyrkes bygg, bokhvete og holdes geiter. Hvite fjellgiganter på 7 – 8000 meter rammer inn landskapet mot øst og vest.

Historisk er Mustang et tradisjonelt tibetansk kongedømme. Kongen av Mustang, nr 23 i et sammenhengende dynasti, residerer i den middelalderke borg-hovedstaden Lo Monthang, 4200 m.o.h. (Han ble formelt avsatt av den nepalske stat sommeren 2008, men mottar stadig besøkende i audiens).

Buddhismen er en levende tradisjon og tilstede overalt, i landsbyklostrene, i chorten (stupaer), fargerike bønneflagg, manimurer, i religiøse høytider og i folks hverdagsritualer.

På 1960-tallet var området base for Khambaenes CIA-støttede gerilja-raid mot kineserne i Tibet, til Nepals store bekymring, inneklemt og sårbart som landet ligger mellom stormaktene. Fram til 1992 var Mustang stengt for turister, og fortsatt opererer myndighetene med en viss adgangsbegrensning for å spare sårbar natur og kultur.

Tekst og foto: Dag Norling

Medlemskontingenten

Det er tiden for å betale kontingenten for 2009: Enkeltmedlem kr. 175,-, Familie kr. 225,-, Organisasjon kr. 350,-
Send giro til Norge-Nepal foreningen, v/ Trude Berget, Kurveien 39, 0495 Oslo. Konto: 6011.06.71221.

Øyesykehuset i Geta i Nepal fyller 25 år

I 1980 deltok Albert Kolstad i en gruppe som kartla forekomsten av blindhet og øye-sykdommer i Nepal. Landet hadde nesten ingen øyetjeneste utenfor hovedstaden Kathmandu. At forekomsten av blindhet og øyesykdommer var høy kunne derfor ikke overraske. Særlig var forekomsten av katarakt og trakom dominerende.

Kolstad påtok seg oppgaven med å bygge opp en øyetjeneste i et avsidesliggende jungelområde i det perifere vestlige Nepal. Pengene kom fra Norge, men ble i starten administrert gjennom Verdens Helseorganisasjon, som også drev andre øyeprosjekter i landet.

Midlene som var stillet til rådighet var begrensede. I starten måtte man bygge enkle hus og anskaffe enkle

Det første operasjonsmikroskop hadde stativ laget av indiske vannrør. Foto: Albert Kolstad

instrumenter og utstyr som kunne vedlikeholdes på stedet. Her kom Albert Kolstads kreativitet og tekniske innsikt til sin fulle rett. Utfordringene sto i kø. Første gang jeg arbeidet sammen med Kolstad der ute var i 1980 – 81. De viktigste oppgavene

Nåværende operasjonsstue ved øyehospitalet i Geta.

besto da i å utdanne personale og samtidig skaffe elektrisitet, vann og i å reise noen enkle bygninger av lokale materialer.

Det ble helt fra starten lagt vekt på bruk av enkel teknologi. Utstyr og instrumenter måtte kunne skaffes og vedlikeholdes på stedet. Dette skulle være et hospital for de fattige blinde i området.

Mangelen på øyeleger i landet gjorde at mange undersøkelser og en del operasjoner i starten måtte utføres av "øyeassistenter" som fikk mye av sin opplæring på stedet. Unge jenter fra nærområdet ble trent som sykepleiere og fungerte utmerket.

Gradvis økte tilstrømmingen av pasienter både fra Nepal og fra tilstøtende områder i India. Det ga sykehuset bedre økonomi. Nye metoder og bedre instrumenter ble tatt i bruk, men man forsøker stadig å holde utgiftene på et så lavt nivå at alle med behov skal kunne opereres. Antallet sengeplasser er økt til et par hundre og antallet inngrep i det indre øye er

En gammel avdeling med det nye sykehusbygget i bakgrunnen.

Opererte pasienter i Eye Camp i fjellene i Nepal.

ofte over hundre hver dag. Teknikken ved katarakt er et snitt hvor syng er unødvendig og med innleggelse av kunstig linse. En operatør kan overkomme 15 operasjoner i timen ved bare å skifte hansker før han går til neste bord.

De siste årene har en rekke øyeleger fra afrikanske land og særlig fra Uganda kommet til Geta for etterutdanning. Reisen blir finansiert av den norske stiftelsen INFIL som ble opprettet av Inger og Finn Lie (In+Fi+L=InFiL) med midler fra Ring Mekanikk i Moelv. Øyeleger fra Geta har reist til Uganda for å følge opp og holde kurs i operasjonsteknikk.

Nepal har nå så mange velutdannede øyeleger at det ikke er behov for øyeleger utefra. Sykehuset i Geta har fått status som universitetssykehus og utdanner nye øyeleger. Med en mindre avgift på konsultasjoner og en betaling på ca. 150 kroner for en operasjon er sykehuset selvfinansierende. Det opereres så mange pasienter fra India at sykehuset får økonomisk støtte fra den indiske stat. Det er

25 års jubileet og innvielsen av det nye sykehusbygg ble feiret i desember 2007 med flere norske gjester og mange inviterte prominente personer fra Nepal. I forgrunnen ses Hilde Heger og Ruth Riise.

imidlertid behov for tilskudd for å holde Eye Camps i fjellområdene hvor folk bor langt fra vei.

Geta sykehuset er i beste velgående og prosjektet kan stå som et eksempel på at det nytter å satse på U-landsmedisin. I starten er det imidlertid viktig å tilpasse utstyr og medisin etter forholdene og å være innstilt på at hjelpen må gå over lang tid.

Denne holdningen preget fra første stund Albert Kolstads arbeide i Nepal. Han beviste at det kan oppnås mye med enkle midler. Ved Geta sykehusets 25 års jubileum er det derfor grunn til å hedre Albert Kolstad for hans innsats i Nepal. Vi vil også minne om at Albert var blant stifterne av Norge-Nepal foreningen for 25 år siden og var foreningens første styreleder.

Tekst og foto: Dag Riise

Konsentrert tilbud på helsetjenester i Kathmandu.
Foto: Marit Bakke

Albert Kolstad forteller om Geta

Denne artikkelen fortsetter og utdyper Dag Riises fortelling om øyesykehuset i Geta. Den er skrevet på grunnlag av en samtale jeg hadde med Albert Kolstad i midten av februar og på skriftlig materiale som jeg fikk se på. I sin artikkel har Dag Riise flere ganger nevnt Albert Kolstads betydning for Geta, men Kolstad ønsker at Hamro Patrikas lesere også skal få vite om mange andre personer som har vært viktige for opprettelsen og driften av Geta.

I årsrapporten for Geta Eye Hospital, Silver Jubilee Year-2007 skriver Albert Kolstad, som Founder of Geta Eye Hospital, om begynnelsen der Nicole Grasset spilte en helt sentral rolle. Grasset var leder

for Verdens Helseorganisasjons arbeide for å utrydde kopper i Asia. I 1979 møtte hun nepaleseren Dr. Pokherel, og de ble enige om å gjøre en innsats for de blinde og folk med øyesykdommer i Nepal.

Nicole Grasset valgte Albert Kolstad til å utarbeide protokollen som skulle brukes for å kartlegge årsaker til blindhet i Nepal. Med permisjon fra Ullevål sykehus gikk han i gang med oppgaven. I løpet av seks måneder i 1980-81 besøkte fem team over 100 steder og registrerte opplysninger fra mere enn 40.000 personer. Arbeidet ble støttet av The Seva Foundation som ble opprettet i 1978 av, ifølge Kolstad, amerikanske hippier som ville "gjøre noe godt" for verden, og spesielt for Nepal.

Rapporten *The Epidemiology of Blindness in Nepal. Report of the 1981 Nepal Blindness Survey* (Seva Foundation, Michigan, USA, 1988) slo fast at grå stær var den viktigste årsaken til blindhet. Noe

Dr. Nicole Grasset og admin. officer Monga.

Survey i Bajhang. Albert Kolstad står til venstre.

Foto: Birgitte Kolstad.

måtte gjøres. Med midler fra WHO og forretningsmannen Finn Lie ble det kjøpt en tomt på 6 *bighas* i Geta. Byggingen startet høsten 1981 og et år senere var fem enkle hus på plass.

I hele Getas historie har Dr. Ram Prasad Pokhrel vært en sentral person. I innledningen til jubileumsrapporten uttrykker Dr. Pokhrel (oversatt fra Nepali til engelsk av Mr. H.S. Bista) sin glede over det arbeidet som blant annet Dr. Padam Raj

Dr. Ram Prasad Pokhrel

Bista, Dr. Hem Chandra Jha og Dr. Bidya Prasad Pant har gjort ved Geta sykehuset. Dr. Bidya Pant er i dag daglig leder av sykehuset

Budsjettet for øyesykehuset har ligget på 1,5 – 2 millioner kroner. De ti første årene var behandlingen gratis for pasientene, nå betaler de ca. 150 kroner. I 1982 ble administreringen flyttet fra WHO til Kirkens Nødhjelp som fikk 90% av midlene fra NORAD. For 2-3 år siden trakk Kirkens Nødhjelp seg fra prosjektet. Geta er i dag selvfinansierende, men det kommer fortsatt bidrag fra InFiL, stiftelsen som Inger og Finn Lie opprettet og som nå ledes av sønnen Svein Olaf Lie. Den viktigste administrasjonen skjer imidlertid i Nepal der Geta i alle år har vært drevet under paraplyorganisasjonen Nepal Netra Yothi Sangh (NNJS).

Engasjementet og innsatsen fra mange mennesker, ikke minst nepalesere, har bidratt til at Geta

Ansatte ved Geta i 2007. Dr. Bidya Pant er nr. 4 fra venstre i bakerste rekke.

sykehuset er blitt en suksess. I hele 1982 ble det utført 269 inngrep, i 2007 var antallet økt til 16.889 og med bygningen som ble innviet i desember 2007 er kapasiteten enda større. Albert Kolstad er spent på hvordan dette bygget vil fungere. Apekattene vil i hvert fall få større problemer med å komme inn enn de hadde i de små husene, sier Kolstad med et smil.

Det nye øyesykehuset i Geta (kopiert fra brosjyren).

Til slutt må vi fortelle at Albert Kolstad fikk Kongens fortjenestemedalje i sølv i 2008 for arbeidet blant og for blinde i Sør-Sudan, Nepal, Eritrea og Laos. Under en seremoni i Norges Blindforbund ble Kolstad betegnet som “en utypisk øyelege” og en Petter Smart når det gjaldt tekniske løsninger.

Tekst: Marit Bakke Foto: Albert Kolstad

GAVE MED GAMLE BILDER FRA NEPAL

Norge-Nepalforeningen har som gave fra Arild Palmstrøm fått flere hundre lysbilder som hans far, Knut Palmstrøm, tok under FN-tjeneste i Nepal i 1957 (-58?).

Utenfor et lite tempel i Kathmandu.

Interessant var det å finne et bilde med tekst “Aufschnaiter Nepal 1957”. Kan det være den samme Peter Aufschnaiter som sammen med Heinrich Harrer i 1940 flyktet fra en britisk interneringsleir i India, tok seg til fots gjennom Tibet og endte opp i Lhasa som privatlærer og venn av den unge Dalai Lama? Aufschnaiter var ingeniør og gjorde stor lykke som fontenekonstruktør og hagearkitekt for Lhasas bedrestilte familier. Den dramatiske flukten og oppholdet i Lhasa er skildret i Harrers bok *Syv år i Tibet*.

Dag Norling

Her er det mye interessant, og vi takker så meget for gaven. Vi skal scanne de beste bildene og legge dem ut på hjemmesiden etter hvert. Som en liten forsmak viser HP to bilder som ble tatt i 1957. Mange av bildene er fra gatelivet i Kathmandu, lenge før turister, biler og motorsykler satte sitt preg på bybildet. Men det er også bilder av templer og landskap som har forandret seg lite på 50 år.

Nepal Participatory Action Network (NEPAN)

I Kupondol, i en av gatene mellom Bagmati-elven og hovedveien til Patan ligger kontorene til Nepal Participatory Action Network (NEPAN). NEPAN er en medlemsbasert ikke-kommersiell organisasjon som ble stiftet i januar 1995 av folk som arbeidet aktivt med utviklingsspørsmål for og blant fattige og underprivilegerte mennesker i Nepal.

NEPAN har omkring 290 individuelle medlemmer og 28 institusjonelle medlemmer. Organisasjonen er tilknyttet Social Welfare Council of Nepal. Det er kontaktpersoner i Nepalgunj, Dang, Pokhara, Khotang og Biratnagar.

Ansatte på NEPAN kontoret. Fra venstre: Fatik Thapa (Network Coordinator), Shambu Rasali (Finance manager), Tunga Bhadra Rai (Research Officer), Tulesi Sapkota (Office Assistant).

NEPANs virksomhet er basert på et utviklingsperspektiv der folk selv skal delta i prosesser som gir dem sosiale og økonomiske ressurser til å forbedre sine liv. Med NEPANs egne ord er visjonen (sitert fra deres brosjyre): “To promote and advocate to development institutions and individual practitioners the need, importance and

skills of ensuring participation for empowerment of the people who are the subject of development.” Arbeidet skjer gjennom forskning, rådgivning, nettverksbygging og aktiviteter som kan øke folks kompetanse på ulike områder.

NEPAN prioriterer fire temaer: (1) Peace and Development, (2) Social Inclusion, (3) Good governance, (4) Promotion of Participatory Approaches. I 2003 publiserte NEPAN den første rapporten om gamle i Nepal: *Voice of the Elderly*. I ti år har NEPAN utgitt bladet *Participation. A Nepalese Journal of Participatory Development*.

Arbeidet med sosial inkludering skjer blant annet i samarbeid med forskere på Norsk institutt for by- og regionforskning (NIBR). Fra NEPAN deltar blant annet Tunga Bhadra Rai. I neste artikkel forteller Marit Haug og Aasne Aasland om dette prosjektet og om noen av resultatene de har funnet.

Tekst og foto: Marit Bakke

Sosial ekskludering og inkludering i Nepal

Nepal er et land med et fantastisk etnisk, kulturelt, religiøst og regionalt mangfold, og det sies ofte at landet består av 102 ulike grupper. Det store flertallet av disse gruppene er små og opprettholder sine egne kulturelle tradisjoner. Samtidig er det en utbredt oppfatning blant nepalesere at mange av dem har begrensede muligheter til å oppnå sin rettmessige plass i samfunnet fordi den nepalske staten og eliten domineres av høykaste hinduer. Spørsmålet vi har stilt oss i dette prosjektet er hvordan og hvorfor noen grupper i det nepalske samfunnet er ekskludert fra å kunne delta i vanlige samfunnsmessige aktiviteter. Problemstillingen og organiseringen av prosjektet var blant annet inspirert av en samtale med en av Nepals mest anerkjente samfunnsforskere, Dr. Harka Gurung, som var leder for styringsgruppa for Sosial Eksklusjons programmet inntil han omkom i en ulykke i fjellene i Nepal høsten 2006.

Initiativet til forskningsprogrammet ble tatt av ambassaden i Kathmandu og daværende ambassadør Ingrid Ofstad som sammen med Norad og Forskningsrådet utarbeidet et spennende konsept for forskningssamarbeid mellom Nepal og Norge. Samarbeidet skulle baseres på involvering av ekskluderte grupper – både som forskere og

brukere - og forskningsresultatene skulle brukes til å øve innflytelse på nepalsk politikk overfor ekskluderte grupper.

Norsk institutt for by og regionforskning (NIBR) og Christian Michelsens Institutt (CMI) i Bergen fikk prosjektmidler. NIBR har samarbeidet med Centre for Nepal and Asian Studies (CNAS) ved Tribhuvan Universitet i Kathmandu, med kvinneorganisasjonen Shtrii Shaktii (S2) og med Nepal Participatory Action Network (NEPAN). Dette har vært en fruktbar forskningsmodell som har gitt oss muligheten til å arbeide tett sammen med både akademikere og ressurspersoner som arbeider med sosial eksklusjon i praksis. Den har også brakt sammen institusjoner i Nepal som har tatt med seg ulike perspektiver inn i forskningen. Dette har vært nyttig både i forhold til utarbeiding av design, spørreskjemaer, og i forbindelse med analysen som nå pågår.

Sammen med partnerne har vi gjennomført to store undersøkelser. Den ene ble gjort blant husholdninger med til sammen 5500 respondenter og den andre omfattet studier av endring i 12 landsbyer der vi anvendte deltakende metoder, såkalt Participatory Rural Appraisals.

CNAS i samtale med fokusgruppe i Danusha.

Foto: Aadne Aasland

Vi valgte ut grupper som vanligvis regnes som ekskluderte basert på etnisitet, kaste, religion og geografisk tilhørighet. Sammen med våre partnere var Aadne og jeg i henholdsvis Dhanusa og Sindhupalchowk vinteren 2007 for å delta i feltarbeidet. Sindhupalchowk var vakkert, men fryktelig kaldt der vi overnattet uten strøm og varmt vann midt på vinteren på et hotell hvis tidligere eier var blitt drept av maoistene. Inne i provisoriske hus der vi intervjuet var det minst lite kaldt – en påminnelse om sider ved fattigdommen som det er lett å glemme. Vi er for tida i en fase med analyser og skriving som er veldig spennende – ikke minst fordi det ser ut til at vi kan rapportere om en del uventede funn.

I den ene av de to undersøkelsene blant husholdninger har vi sett på Tamangene i Sindhupalchowk, Daliter i Surkhet og Dhanusa, Yadaver i Dhanusa, samt muslimer i Banke. I tillegg har vi intervjuet en kontrollgruppe fra hvert distrikt.

På tross av krigen som har preget Nepal det siste tiåret, så mener de fleste at de har fått det bedre enn de hadde det før 1990. I tillegg sier to av tre respondenter at de har tilgang til et bedre tjenestetilbud nå enn det de hadde tidligere. Det har med andre ord funnet sted mange forbedringer i folks hverdag og i lokalsamfunnene. Denne følelsen av at forholdene er blitt bedre for alle grupper bekreftes også av funnene fra landsbystudiene der innbyggerne peker på bedret tilgang til blant annet skole, helse, veier og transport. Likevel er fattigdommen synlig ved at det generelt er få eiendeler og fasiliteter i hjemmene, og at det er stor forskjell mellom ulike gruppers sosio-økonomiske forhold (inntekt, utdanning, jobb, etc.).

Når vi ser på sosial og politisk deltakelse er det spennende at resultatene viser at etnisitet og kaste ikke har noen statistisk betydning for om folk deltar eller ikke i slike aktiviteter. Det ser ut til at mobiliseringen som politiske partier, det sivile samfunn og maoistene gjorde opp mot valget til grunnlovgivende forsamling i mai 2008 især ga resultater blant tidligere ekskluderte og marginaliserte grupper. Dette er ikke overraskende gitt maoistenes satsing på disse gruppene. Sosio-økonomisk bakgrunn og ressurser spiller også veldig liten rolle i forhold til deltakelse. Når vi derimot ser på personer som er spesielt politisk aktive og som har deltatt i for eksempel mobilisering av andre, påvirkningsarbeid eller som har hatt verv i organisasjoner, er utdanning den viktigste faktoren for å forklare dette.

Heller ikke i forhold til aktiv deltakelse spiller etnisitet og kaste noen rolle. Til tross for økt deltakelse er det mange som føler seg ekskludert. Dette gjelder spesielt i Tarai der nesten alle de intervjuede (80-90%) sa at de føler seg ekskluderte. Dette bekrefter at den regionale dimensjonen er blitt stadig mer viktig og at skillet mellom de som bor på slettelandet i grenseområdene mot India og de som bor i høylandet er markant når det gjelder følelse av tilhørighet til sin region.

Hva innebærer våre funn for sosial inklusjon i Nepal? Resultatene fra prosjektet tyder på at økt bevissthet og handlekraft er viktige elementer i en prosess der hele befolkningen kan oppleve at de inkluderes i viktige samfunnsmessige institusjoner. En slik prosess ser ut til å være på gang ved at tradisjonelle skillelinjer basert på etnisitet og kaste svekkes. Samtidig krever sosial inklusjon også endringer i institusjoners

Folk i Danusha.

Foto: Aadne Aasland

nåværende ekskluderende politikk og praksis. Å få til dette er blant annet en utfordrende oppgave for den grunnlovgivende forsamling, men det krever også et fortsatt press fra det sivile samfunn.

Marit Haug og Aadne Aasland
NIBR www.nibr.no

Soloppgang på Machhapuchhre.

Foto: Manohar Pradhan

Faglig samarbeide mellom Tribhuvan University og Universitetet i Bergen

Den 29. januar 2009 hadde *På Høyden* (nettavisen for Universitetet i Bergen) en artikkel om “Kunnskapsbru til Nepal”. En delegasjon fra Tribhuvan University (TU), med rektor M.P.Sharma i spissen, har vært i Bergen for å diskutere et toårig studieprogram i biodiversitet og miljøforvaltning. Studiet inngår i NOMA programmet (NORADs program for Master Studies) og koordineres av Ram P. Chaudhary, TU og Ole R. Vetaas, UNIFOB-Global, Universitetet i Bergen (e-post: Ole.Vetaas@global.uib.no).

Studentene kommer fra Nepal, India og Kina og hver student skal tilbringe et semester ved Institutt for biologi, UiB. Programmet skal primært bidra til nepalesisk kompetansebygging, men det vil også gi norske forskere muligheter for å studere klimaendringer, og sammenhenger mellom landbruk og biologisk mangfold. Målet på lengre sikt er å samarbeide med regionale partnere i Kina og India om en felles grad. Les mer om det nye programmet på: <http://folk.uib.no/nboov/biodiv.htm>

Mangfoldig undervisningstilbud

Det er ikke bare Tribhuvan Universitet som tilbyr utdanning. I hele Kathmandu, selv i de trangeste gatene, er det tett med skilt og bannere som annonserer undervisning i all verdens fag på ulike nivåer. Noen ganger antyder institusjonens navn i hvert fall ambisjonene om høy kvalitet. I Thamel reklameres det blant annet for Albert Einstein Academy.

Foto: Marit Bakke

Nye boligområder i Kathmandu

Enkelte steder i Kathmandudalen kan man se mange ensartede hus som ligger innenfor høye gjerder og med store jernporter. Dette er den nye formen for boligbygging i Nepal. I 2005 hadde *Nepali Times* (# 269, 21-27 October 2005) en artikkel om fenomenet: “Kathmandu’s drift into suburbia. The capital’s residents are moving to up-market housing colonies on the Valley’s outskirts.” Artikkelen handlet om en rekke ’gated communities’ som var blitt bygget i Kathmandudalen de siste 5-6 årene og som fortsatt bygges.

Valley Homes i Sunakothi.

I stedet for å bruke tid og penger på å gjøre alt selv, finne og kjøpe en tomt, få byggetillatelse og skaffe materialer for å bygge eget hus, kjøper folk en fiks ferdig bolig med vann, elektrisitet og telefon. På det lukkede området er det dessuten rikelig med parkeringsplass, butikk, treningslokaler, svømmebasseng og noen steder til og med kino. ’Gated communities’ ivaretar middelklassens og de rikes behov, ifølge *Nepali Times* “especially young professionals who work five days a week and those who are on the road or live abroad.”

To slike ’gated communities’ ligger i Sunakothi, på hovedveien mellom Patan og Godavari. Husene ligger bak store jernporter og det står vakt ved inngangen.

I gaten mot Hotel Greenwich Village i Lalitpur er det et lignende boligområde, Friends’ Colony.

Tekst og foto: Marit Bakke

